

PREDGOVOR

Problem ljudskih prava traje vjekovima, ali tek nakon Drugog svjetskog rata on dobija sveobuhvatan karakter. Njime se bave Ujedinjene nacije, vlade većine demokratskih država, razne nevladine organizacije, raspravlja se o njemu na vrlo visokom nivou širom svijeta: na univerzitetima, institutima i raznim forumima. U prvom članu Univerzalne deklaracije o ljudskim pravima stoji da se sva ljudska bića rađaju slobodna i jednaka u pravima. „Ona su obdarena razumom i sviješću i treba da jedno prema drugom postupaju u duhu bratstva.”

U sistemu zaštite ljudskih prava i osnovnih sloboda građana značajno mjesto pripada instituciji *Ombudsman*. Nije slučajno što je ovakav vid zaštite ljudskih prava prisutan u mnogim zemljama. Na prostorima bivše Jugoslavije ombudsman nije postojao do devedesetih godina prošlog vijeka. Iako je u našoj zemlji *ombudsman* definisan Dejtonskim mirovnim sporazumom, njegov razvoj nije bio jedinstven i jednak na cjeloj teritoriji BiH. Tek kada su počeli pregovori o stabilizaciji i pridruživanju Bosne i Hercegovine Evropskoj uniji, odlučeno je da jedan od uslova tog pridruživanja bude i restrukturiranje institucije ombudsmana. U vrijeme kada ova knjiga izlazi iz štampe, na nivou Bosne i Hercegovne usvojen je Zakon o Ombudsmanu za ljudska prava. Istovremeno teče proces objedinjavanja tri postojeće institucije ombudsmana (dvije entitetske i jedna na nivou BiH) u jednu zajedničku. Time je jedan period u razvoju ove institucije u BiH završen.